

۲۴/۹%

۲۴/۵%

۲۱/۱%

۱۷/۸%

۱۱/۳%

بود که از طرف مجلس خلق معرفی و مردم نسبت به فرد تعیین شده، رای "آری یا خیر" می دادند که البته با قوانین جانبی و شروطی که برای کاندیدای ریاست جمهوری تعیین شده بود، از جمله معرفی از سوی حزب حاکم یا داشتن تعداد خاصی امضاء و تأیید از سوی نمایندگان مجلس و... قباوردای ریاست جمهوری فقط بر تن مبارک و در سال های آخر بر اندام جمال مبارک شایسته می آمد!! و با این شرایط تعجیزی و محدود کننده، دیگران از حضور در انتخابات ریاست جمهوری محروم بودند و لذا در طول این سال ها شاهد بودیم که ریاست جمهوری در مصر نه به صورت انتخابات که به صورت استفتاء و نظر سنجی برگزار می شد و معمولاً در تمامی این دوره ها مبارک رای اول را کسب می کرد!

با حرکت مردم مصر و جریان بیداری اسلامی در این کشور - بعد از حدود ۱۸ روز از پیروزی مردم تونس - مبارک نیز در روز ۱۱ فوریه ۲۰۱۱ (۲۲ بهمن ۱۳۸۹) از قدرت و حکومت کنار رفت و ژنرال عمر سلیمان رییس سازمان اطلاعات و امنیت مصر با خواندن متنی کوتاه در تلویزیون این کشور، ضمن اعلام استعفا مبارک اعلام داشت حکومت موقت نظامیان در مصر تشکیل شده است.

با دربر داشتن برخی احکام موقت دوره انتقالی اعلام شد. در ۱۸ ژانویه ۱۹۵۳ پادشاهی در مصر ملغی و رژیم جمهوری اعلام شد. در ۱۶ ژانویه ۱۹۵۶ و در پایان دوره انتقالی سه ساله، قانون اساسی نهایی اعلام شد، ولی تا ۲۳ ژوئن ۱۹۵۶ به همان قانون ۱۹۵۳ عمل می شد تا اینکه در این تاریخ، نظر سنجی در مورد قانون جدید برگزار و با تصویب مردم اجرایی شد.

بدنبال وحدت مصر و سوریه در فوریه ۱۹۵۸، و در مارس همان سال، قانون اساسی واحدی برای این دولت جدید تهیه شد، اما به دنبال جدایی دو کشور، بالاخره قانون اساسی نهایی مصر در ۱۱/۹/۱۹۷۱ اعلام و پس از نظر سنجی به اجرا درآمد که البته در ۲۲ می ۱۹۸۰ و بر اساس ماده ۱۸۹ آن، تعدیلی در آن با نظر سنجی از مردم صورت گرفت.

این قانون که تا ۲۲ فوریه ۲۰۱۱ و سقوط مبارک در مصر اجرا می شد، دارای ۲۱۱ ماده در ۷ باب: دولت، پایه های اساسی جامعه، آزادی ها و حقوق و تکالیف عمومی، حاکمیت قانون، نظام حاکمیتی، احکام عمومی و انتقالی، احکام جدید، بوده است.

نکته مهم در این قانون اساسی، چگونگی انتخاب رییس جمهور

میر مسعود حسینیان
کارشناس ارشد حوزه خاور میانه

در مقدمه مطلب باید گفت در فاصله سال های ۱۸۰۵ تا ۱۸۲۲ ملت مصر مبارزات خود علیه اشغالگران انگلیسی را تداوم دادند تا اینکه در سال ۱۸۲۲ اولین قانون اساسی تهیه شد ولی از طرف اشغالگران ملغی اعلام گردید. اما با استمرار مبارزات ملت مصر، در ۱۹ آوریل ۱۹۲۳، قانون اساسی معروف به ۱۹۲۳ تهیه و بر اساس آن اولین پارلمان مصر در ۱۵ مارس ۱۹۲۴ تشکیل شد.

این قانون اساسی تا ۱۲۲۰ اکتبر ۱۹۳۰ اجرامی شد، گرچه مدتی عمل به آن متوقف گردید تا اینکه در ۲۳ ژوئیه ۱۹۵۲ انقلاب افسران آزاد شکل گرفت و با سقوط حکومت پادشاهی، رژیم جمهوری در مصر برقرار و در ابتدا محمد نجیب و بعد از مدت کوتاهی سرهنگ جمال عبدالناصر به ریاست جمهوری این کشور رسیدند. اعلام اولین قانون اساسی در ۱۰ دسامبر ۱۹۵۲ بود که قانون ۱۹۲۳ را ملغی و کمیته ای را جهت تدوین قانون اساسی جدید اعلام و مدت دولت انتقالی را نیز سه سال تعیین کرد. در ۱۰ فوریه ۱۹۵۳ قانون اساسی دوم

۵۲%

۴۸%

